

(ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Θ': ΘΕΟΣ/ΜΙΚΕΙ (ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 467

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΤΟΣ ΙΗ'

ΤΗΛ. 628.280

ΚΥΡΙΑΚΗΝ 3 ΜΑΪΟΥ 1985 (Π.Ο.Η.)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΙΟΥ 32 ΑΘΗΝΑΙ Τ. 147

Περὶ τὸ Οἰουμενιὺν Πατριαρχεῖον

« Ἐὰν ἐπιλάθωμαι σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἢ δεξιὰ μου· κολληθεῖν ἢ γλῶσσο μου τῷ λάργυγι μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ ».

Αἱ σκέψεις ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, ὡς βιβλικοὶ ἔρωδιοί, πτερυγίζουιν μελαγχολικῶς ὑπεράνω τῆς νύμφης τοῦ Βοσπόρου, ἣτις δεσμία πλέον ἑνὸς ἀλλοθρήσκου καὶ μισέλληνος λαοῦ, θρηνεῖ καὶ ἀποδύρεται διὰ τὴν ἱστορικὴν τῆς συμφοράν.

Αἱ εἰδήσεις, αἱ ἐκεῖθεν ἐρχόμεναι, ἤχοῦν εἰς τὰ ὦτα ὅλων ἡμῶν ὡς πένθιμα θρηνηλογήματα, μοιρολόγια, καὶ ἀποδεικνύουν τὴν φρικτὴν δοκιμασίαν, ὑφ' ἣν ἐσχάτως καὶ διὰ πολλοστήν φορὰν περιῆλθεν ἡ πάντων τῶν πόλεων ὑπερκειμένη πόλις.

Πρόθεσις καὶ σκοπὸς τοῦ ἀπαισίου τῆς Ἀσίας πειρατοῦ, τοῦ μηδόλως ἐξευγενισθέντος ἐκ τῆς ἐπαφῆς του με τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν, εἶναι νὰ ἐξαλείψῃ βιαίως πᾶν γνῶρισμα προδίδον τὴν ἐνδοξον καταγωγὴν τῆς αἰχμαλώτου του καὶ νὰ ἐκτουρκίσῃ ὅπωςδὴποτε τὸ πλούσιον θῆραμα τῆς ἀθλίας πειρατίας του.

Δὲν γνωρίζομεν τὴν βαθυτέραν σκοπιμότητα τῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ, δι' ὧν ἐμφαίνονται τῆς ἱστορίας τὰ γεγονότα· οὔτε ἀμφισβητοῦμεν, ὅτι ἡ κατακρήμνις τοῦ Σταυροῦ ἐκ τοῦ τρούλου τῆς Ἀγίας Σοφίας

καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῆς ἡμισελήνου σχετίζεται πῶς με τὴν ἠθικὴν παρακμὴν καὶ τὰς ἀμαρτίας ἑνὸς λαοῦ, ὅστις, πρὸς τὸ τέλος τοῦ 13ου αἰῶνος, ἐπέδειξε δείγματα ἐνόχου ἀθλιότητος, καὶ ἐλησμόνησε τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς κανόνας, ποὺ ἔπρεπε νὰ κατευθύνουν τὸν ἰδιωτικὸν καὶ δημόσιον βίον ἑνὸς ἑλληνορθοδόξου ἔθνους.

Τὸν ψυχισμὸν ὅμως ἡμῶν διαμορφώνουν καὶ ἕτεραι ψυχικαὶ καταστάσεις, καὶ γεγονότα, ὡς ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐκπολιτιστικῆς δράσεως τῆς πόλεως, ὁ στενωτάτος σύνδεσμος τῆς Κωνσταντινουπόλεως με τὴν ὀριστικὴν διαμόρφωσιν καὶ τοὺς θριάμβους τῆς Ὁρθοδοξίας, καί, ἐν γένει, ἡ πέραν πάσης ἑδαφολογικῆς καὶ ὕλικῆς πραγματικότητος, μορφωθείσα πνευματικότης, ἥς ἐστὶ ἀκτινοβολίας ἀπέβη ἡ Κωνσταντινούπολις.

Αὐτὴ δὲ ἀκριβῶς ἡ πνευματικότης δικαιολογεῖ καὶ πᾶσαν ἀγανάκτησιν ἡμῶν ἐκ τῆς πληροφορίας τῶν τουρκικῶν βιαιοτήτων πρὸς ὀριστικὸν ἐκτουρκισμὸν τῶν πιστῶν Ἑλλήνων!

Διὰ τὰ παλαιὰ ὅμως καὶ τὰ πρόσφατα γεγονότα ἐναντίον τοῦ Πατριαρχείου, θεωρουμένου ἔστω καὶ ὑπὸ μίαν ἀσθενεστάτην ἱστορικὴν ἐννοίαν, δὲν εὐθύνονται μόνον οἱ

Τούρκοι· οὔτοι πνευματικῶς καὶ πολιτιστικῶς εἶναι τελείως ξένοι πρὸς τὴν πνευματικότητα καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Εὐθύνονται οἱ συμπαραστάται τοῦ ἐγκληματικοῦ ὀργίου τῶν τούρκων, οἱ Εὐρωπαῖκοι λαοί.

Οὔτοι καὶ πνευματικῶς καὶ πολιτιστικῶς καὶ θρησκευτικῶς συγγενεύουν μετὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Θὰ ἔπρεπε λοιπόν, πάσῃ θυσίᾳ, νὰ ἀπελευθερώσουν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τὴν δυσοσμίαν τῶν ἁσιατικῶν χνῶτων καὶ τὸν θανάσιμον ἐναγκαλισμὸν τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητος !

Δὲν ὑπαινισσόμεθα τὴν ἀπόδοσιν ταύτης σύμφωνον ἄλλωστε πρὸς τὸ Δίκαιον καὶ τὴν Ἠθικὴν, εἰς τὴν φυσιολογικὴν τῆς ἐθνικῆς κοινότητά, τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἠδύναντο ὅμως οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ τὴν σύγκρουσιν τῶν συμφερόντων νὰ ἀποφύγουν καὶ τὴν πόλιν νὰ ἀπελευθερώσουν, ἀνακηρύσσοντες αὐτὴν **Αὐτόνομον, Ἐλευθέραν Διαχριστιανικὴν Πόλιν!**

Δὲν φανταζόμεθα νὰ μὴ ἐσκέφθησαν μίαν τοιαύτην λύσιν οἱ ἐγνωσμένης εὐστροφίας εὐρωπαῖοι διπλωμάται!

Δὲν ἐνήργησαν ὅμως οὕτως, διότι οὔτοι ἐναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπέδειξαν ληστρικωτέρας διαθέσεις ἀπὸ τοὺς ἀλλοθρήσκους Τούρκους !

Ἡμεῖς πάντως, συγκλονιζόμενοι ἀπὸ αἰσθήματα συγκινήσεως καὶ ὀδύνης ἐκφράζομεν τὸν πόνον τοῦ λαοῦ μας, διὰ τὴν δοκιμασίαν τοῦ Πατριαρχείου, καταδικάζομεν τὰς κατ' αὐτοῦ τουρκικὰς ἐνεργείας καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν συμπαραστάσιν ὅλων τῶν χριστιανῶν πρὸς ἀποτροπὴν τῶν μελετωμένων τουρκικῶν ἐγκλημάτων κατὰ τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ ὁποίου αἰσθανόμεθα καὶ σεβόμεθα τὴν ἱστορικὴν σημασίαν καὶ ἀποστολήν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦνται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε διὰ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρων ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἁγῶνος δέον ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ, δὸς Κανιγγος 32 — Ἀθήναι 147.
(Ἐν τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

(Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος 10 Μαΐου)

—Μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Σαμαρειτῶν ὑπῆρχε δυστυχῶς μεγίστη ἀπέχθεια ὥς ἐκ τῆς διαφορᾶς καὶ τῆς θρησκείας καὶ τῆς καταγωγῆς αὐτῶν. Ἐπομένως οὔτε συναναστρέφοντο οὔτε συνέτηγον, οὔτε συνέπινόν ποτε Ἰουδαῖοι καὶ Σαμαρεῖται. Ἀλλ' ὁ φιλόανθρωπος Ἰησοῦς ἦτο ὅλως ἀγάπη, ἐπὶ τῆς γῆς δὲ κατέβηκεν, ὅπως τὴν ἀγάπην κηρύξῃ καὶ ὅπως εὐδαίμονας καὶ μακαρίους καταστήσῃ πάντας, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ γένους καὶ θρησκείας, συνενώνων ὥς τέκνα τοῦ οὐρανοῦ ἡμῶν Πατρὸς δι' ἀγάπης ἀδελφικῆς πάντας ἡμᾶς.

Ὅθεν κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν Σαμαρείαν, ὅπως διδάξῃ καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς τὴν ἀληθῆ ὁδὸν τῆς σωτηρίας. Ἐάν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς θέλωμεν νὰ εἴμεθα ἀληθεῖς χριστιανοὶ καὶ πιστοὶ ὁπαδοὶ τοῦ Κυρίου, ἀκολουθοῦντες τὸ θεῖον αὐτοῦ παράδειγμα, οὐχὶ μόνον τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ συμπολίτας καὶ ὁμοθρήσκους ὀφείλομεν ν' ἀγαπῶμεν καὶ βοηθῶμεν, ἀλλὰ καὶ μετ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὀφείλομεν ἐν ἀγάπῃ νὰ διάγωμεν, ὅπως νικηταὶ τῆς κακίας διὰ τῆς ἀρετῆς ἀναφανῶμεν. Φθάσας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν Σιχὰρ τῆς Σαμαρείας, κεκοπιῶν ὥς ἐκ τῆς μακρᾶς ὁδοιπορίας καὶ τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσωνος, ἐκάθισε πλησίον πηγαδίου κειμένου ἐκτὸς τῆς πόλεως, τὸ ὅποιον, φρέαρ τοῦ Ἰακώβ ἐλέγετο, ἵνα διδάξῃ τοὺς Σαμαρείτας, ἵνα ὠφελήσῃ καὶ σῶσῃ αὐτοὺς, τοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἰουδαίων, ὁ Ἰησοῦς προθύμως ἐκοπίασε, καὶ μακρὰν ὁδοιπορίαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καύσωνος ἐπεχείρησεν.

Ἀλλ' ἡμεῖς, οἱ λεγόμενοι χριστιανοὶ πολλάκις δὲν θέλομεν νὰ κοπιᾶσωμεν, οὐχὶ μόνον ἐπ' ἀγαθῶν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἰδίαν ἡμῶν ὠφέλειαν! Ἄς διδαχθῶμεν λοιπὸν τὸ χριστιανικὸν ἡμῶν καθήκον ἐκ τοῦ θείου παραδείγματος, ὅπερ μᾶς δίδει ὁ Σωτὴρ.

Ἀπεκδυόμενοι ἐπομένως τὴν ἀπεχθὴ ὀκνηρίαν καὶ ἀκηδίαν, ἅς περιβληθῶμεν τὸν ζέοντα ζῆλον τοῦ ἀληθοῦς χριστιανοῦ ἐπ' ἀγαθῶ καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν πέριξ ἡμῶν, εἴτε ὁμόθρησκοι καὶ ὁμόφυλοι, εἴτε ἀλλόθρησκοι καὶ ἀλλόφυλοι εἶναι αὐτοὶ. Εἰς τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ὅπου ἀνεπαύετο ὁ Ἰησοῦς, προσήλθε τότε ἄγνωστός τις γυνὴ Σαμαρεῖτις, ὅπως ἀντήλθῃ ὕδωρ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τῇ ἐζήτησε νὸ πῖν. Ἐκεῖνη δὲ ἐθαύμασε πῶς Ἰουδαῖος ζητεῖ παρὰ Σαμαρείτιδος ὕδωρ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τῇ ἀπήντησεν ὅτι, ἐάν ἐγνώριζε τις αὐτὸς ἦτο, ἦθελεν αὐτὴ τῷ ζητήσῃ ἐκ τοῦ ζώντος ὕδατος ἐξ οὗ ὅστις πῖν οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλλ' ἡ Σαμαρεῖτις δὲν ἐνόησεν οὔτε ὅτι ὁ ὁμιλῶν αὐτὴν ἦτο ὁ Σωτὴρ, οὔτε ὅτι τὸ ζῶν ὕδωρ ἐσήμαινε τὴν θεῖαν χάριν, τὴν ὁποίαν ὅταν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀπολαύσῃ ἀναπαύεται καὶ διὰ παντὸς γίνεται μακαρία. Ἐν τούτοις ὁ Ἰη-

σοὺς, ὅπως προβῇ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Σαμαρειτίδος. τὴν ὁποίαν τότε κατὰ πρῶτον ἔβλεπεν, ἀνέφερε πρὸς αὐτὴν ὅλα τὰ περιστατικὰ τοῦ παρελθόντος βίου της. Ἡ δὲ Σαμαρεῖτις, πιστεύσασα τότε, ὅτι ὁ ὁμιλῶν μετ' αὐτῆς ἦτο προφήτης, ἠρώτησεν αὐτὸν ποῦ πρέπει νὰ προσκυνῇ εἰς τὸν Θεόν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς τῇ ἀπήντησεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα, καὶ ὅτι ἐπομένως ἀπανταχοῦ δυνάμεθα καὶ ὀφείλομεν νὰ προσκυνῶμεν Αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ὡς Πνεῦμα ἐν πνεύματι καὶ ἐν ἀληθείᾳ ὀφείλομεν νὰ λατρεύωμεν Αὐτόν. Κατὰ τὴν θείαν δὲ ταύτην παραγγελίαν τοῦ Ἰησοῦ ἃς προσκυνῶμεν καὶ ἡμεῖς τὸν Θεόν, οὐχὶ μόνον ἐν τῷ ναῷ ἀλλ' ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε εἰς πᾶν βῆμα, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἡμῶν. Ἄς προσκυνῶμεν δὲ Αὐτόν διὰ τοῦ πνεύματος ἡμῶν, ἥτοι διὰ τῆς ψυχῆς, διὰ τοῦ νοῦς, καὶ διὰ τῆς καρδίας ἡμῶν. Συγχρόνως δὲ ἃς προσκυνῶμεν Αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, ἀποδεικνύοντες διὰ τῶν καλῶν ἡμῶν ἔργων καὶ διὰ τῆς τηρήσεως τῶν θείων Αὐτοῦ ἐντολῶν, ὅτι ἀληθῶς λατρεύομεν καὶ δοξάζομεν Αὐτόν. Ἀκολουθῶς ἡ Σαμαρεῖτις, ἀκούσασα ὅτι ὁ λαλῶν πρὸς αὐτὴν ἦτο ὁ Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός, ἀφῆκε τὴν ὕδριάν της, καὶ ἀμέσως μετέβη εἰς τὴν πόλιν, ὅπως εἰδοποιήσῃ τοὺς Σαμαρείτας περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου. Οἱ δὲ Σαμαρεῖται, ἐξελθόντες καὶ εἰδόντες τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλεσαν Αὐτόν νὰ μείνῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μετ' αὐτῶν. Ἀποῦ δὲ ἤκουσαν τὴν θείαν διδασκαλίαν του, ἐπέισθησαν καὶ ὁμολόγησαν ὅτι Αὐτὸς ἀληθῶς ἦτο ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ λεγόμενος Χριστός. Καὶ τῷ ὄντι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀκροασθῇ τις μετὰ προσοχῆς καὶ κατανύξεως τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ νὰ μὴ πεισθῇ καὶ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶναι πάνσοφος, θεῖα καὶ σωτήριος, καὶ ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν παραγγελμάτων τῆς διδασκαλίας ταύτης δύνανται καὶ τὰ ἄτομα καὶ αἱ κοινωνίαι νὰ εὐδαιμονήσωσι, καὶ ἐκ τῶν δεινῶν τοῦ κόσμου νὰ διασωθῶσι. Ἄς μὴ παύσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀκροαζόμενοι τὴν θείαν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ, διδασκόμενοι δὲ τὰς θείας Αὐτοῦ ἐντολὰς τῆς ἀγάπης, προθύμως ἃς ἐφαρμόζωμεν καὶ ἃς ἐκτελῶμεν αὐτὰς ἐν τῷ καθημερινῷ ἡμῶν βίῳ· καὶ τότε ἐν τῇ ἀφάτῳ ἀγαλλιάσει τῆς ψυχῆς ἡμῶν θέλομεν συνομολογῆναι καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν Σαμαρειτῶν, ὅτι ἀληθῶς Αὐτὸς ἐστὶν ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Ὅταν ἀκούουν οἱ γονεῖς, ὅτι πρέπει νὰ φροντίσουν διὰ τὴν χριστιανικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν των, ἔχουν πρόχειρον μίαν ἀπάντησιν. «Ἐχομεν τὰ Σχολεῖα. Ἐκεῖ τὰ παιδιὰ μας ὄχι μόνον γράμματα, θὰ μάθουν, ἀλλὰ θὰ μορφώσουν βεβαίως καὶ καλὸν χαρακτήρα».

Ἡ ἀπάντησις αὕτη, ἐὰν δὲν εἶναι ἀπλὴ πρόφασις, ὀπίσω ἀπὸ τὴν ὁποίαν κρύπτεται ἡ ἐνοχὸς ἀδιαφορία καὶ ἀμέλεια τῶν γονέων, ὠρισμένως προδίδει βαθεῖαν ἄγνοιαν τῶν πραγμάτων. Διότι, ἐν πρώτοις, ἐὰν τὸ σχολεῖον παρέχῃ μόρφωσιν γραμμάτων, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι ἐμ-

πνέει καὶ φρονήματα χριστιανικά, ὅτι μορφώνει χριστιανικοὺς χαρακτήρας. Ποῖος μᾶς ἐγγυᾶται, ὅτι οἱ Διδάσκαλοι ἔχουν θερησκευτικὰς πεποιθήσεις καὶ ὑγιεῖς ἠθικὰς ἀρχάς; Καὶ ποῖος γνωρίζει, ἐὰν τὸ παράδειγμα των, τὸ ὁποῖον ἐπιδρᾷ περισσότερον ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν, εἶναι παράδειγμα ἀρετῆς; Καὶ ποῖος θὰ μᾶς βεβαιώσῃ, ὅτι ἔχουν τὸ ἐνδιαφέρον νὰ παρακολουθοῦν τοὺς μαθητὰς, καὶ νὰ κοπιᾶσουν, διὰ νὰ τοὺς δώσουν κατεύθυνσιν πρὸς τὸν βίον τῆς ἀρετῆς; Ὅλα αὐτὰ εἶναι προβληματικά καὶ ἀβέβαια. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν μαθητῶν καὶ ἡ ἀταξία, ποὺ παρατηροῦνται πολλάκις εἰς τὰ Σχολεῖα, καθιστοῦν πολὺ δύσκολον, ἴσως δὲ καὶ ἀδύνατον, τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐπίδρασιν καὶ τοῦ καλυτέρου Διδασκάλου.

Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν ἀρκεῖ τὸ Σχολεῖον μόνον νὰ δώσῃ εἰς τὰ παιδιὰ σοβαρὰν χριστιανικὴν καὶ ἠθικὴν ἀγωγὴν. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἶναι ἀνάγκη νὰ συνεργασθοῦν οἱ γονεῖς μετὰ τοῦ Σχολείου. Ἀπὸ φύσεως καὶ ἀπὸ θέσεως ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ εἶσθε κεκλημένοι σεῖς, οἱ γονεῖς, νὰ γίνετε οἱ πρῶτοι διδάσκαλοι καὶ παιδαγωγοὶ τῶν τέκνων σας. Τὸ ἐνδιαφέρον σας δι' αὐτὰ εἶναι φυσικὸν νὰ εἶναι θερμότερον ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον ὁποιοῦ δήποτε ἄλλου. Καὶ ἡ ἐπίδρασίς σας εἰς τὰ παιδιὰ, ποὺ μένουν πλησίον σας τὸν περισσότερον καιρὸν, εἶναι φυσικὸν νὰ εἶναι ἰσχυροτέρα ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ξένου παράγοντος, πλησίον τοῦ ὁποῖου τὸ παιδί περνᾷ μόνον ὀλίγας ὥρας. **Τὸ πρῶτον Σχολεῖον τοῦ παιδιοῦ εἶναι ἡ οἰκογένεια.** Ἐκεῖ θὰ λάβῃ τὰς πρώτας γνώσεις. Ἐκεῖ θὰ ἴδῃ τὰ πρῶτα παραδείγματα. Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ πάρῃ τὰ πρῶτα στοιχεῖα, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἔπειτα καὶ τὴν ἔξω τῆς οἰκογενείας ζωὴν. Ἐπομένως, ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἐπιδράσιν πρῶτοι, εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ παιδιοῦ, εἶναι οἱ γονεῖς καί, περισσότερον ἢ μητέρα.

Ἐὰν ἐργασθοῦν οἱ γονεῖς διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν των, ἀσφαλῶς θὰ βοηθήσουν πολὺ καὶ θὰ συμπληρώσουν τὸ ἔργον τοῦ Σχολείου, ἢ θὰ τὸ ἀναπληρώσουν ἐξ ὁλοκλήρου, ἐὰν εἰς τὰ Σχολεῖα δὲν γίνεται τίποτε. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν πάντοτε Σχολεῖα καὶ Διδάσκαλοι ξένοι πρὸς τὴν θερησκίαν, παρουσιάζεται ἀκόμη ἐπιτακτικώτερον τὸ καθήκον διὰ σᾶς τοὺς γονεῖς νὰ ἐπιστατήσετε οἱ ἴδιοι εἰς τὸ ἔργον τῆς χριστιανικῆς μορφώσεως τῶν παιδιῶν σας.

Ἐὰν ἀδ' ἀφορῇτε διὰ τὸ ἔργον αὐτό, πῶς θὰ ἔχετε τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐνδιαφερόσθην περισσότερον οἱ ξένοι; Ἐνα θησαυρὸν χρημάτων δὲν θὰ ἐνεπιστεύσθε ποτὲ εἰς ξένα καὶ ἀγνωστα χέρια. Πῶς λοιπὸν μένετε ἡσυχοὶ μετὰ τὴν ἰδίαν, ὅτι ἄλλοι ἐκτελοῦν ἀπέναντι τῶν παιδιῶν σας καθήκοντα ἱερά, τὰ ὁποῖα εἶναι περισσότερον καθήκοντα ἰδικὰ σας; Τὸ νὰ κοπιᾶσετε οἱ ἴδιοι διὰ τὴν χριστιανικὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν σας, θὰ εἶναι διὰ σᾶς ἕνας τίτλος τιμῆς ἐξαιρετικῆς καὶ ἕνα ὑψηλὸν ἔργον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖτε νὰ ἐλπίζετε μεγάλα ἀποτελέσματα. Διότι ἡ συνετὴ παιδαγωγία γονέων εὐσεβῶν ἀφήνει πάντοτε βαθύτατα ἵχνη εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ. Καὶ ἠμποροῦμεν νὰ εἰπομεν, ὅτι ἀξίζει πολὺν περισσότερον ἀπὸ τὴν πολυμαθεῖαν καὶ τὰς μεθόδους τὰς σοφὰς τῶν καλυτέρων παιδαγωγῶν.

Μεγάλη Δωρεά

Ὁ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας τὴν 3)16 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀείμνηστος **Γεώργιος Δημ. Κοβάκης** (μετὰ τῆς αἰορίμου συζύγου του **Ἑλένης**), κάτοικος Ἀθηνῶν, διὰ Διαθήκης του, ἥτις πρό τινος ἀπεσφραγίσθη, κατέλιπεν εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα καὶ συγκεκριμένως διὰ τὴν ἐκ βάρων ἀνέγερσιν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Φιλοθέης Ἀνω Πετραλώνων, μίαν διόροφον οἰκίαν ἐνοικιασμένην εἰς κεντρικὴν θέσιν τῶν Κάτω Πετραλώνων.

Ὅμοιως τὰς εἰς τὴν Τράπεζαν καταθέσεις του 100.000 δρχ. καὶ ἑτέρας 40.000 δρχ., τὰς ὁποίας ἐνεχείρισεν εἰς τὸν δραστήριον ἐφημέριον τοῦ ὡς ἄνω ἱ. Ναοῦ, Ἀρχιμ. Ἡλίαν Τσίκναν.

Ἐπίσης ὅλα τὰ κινητὰ πράγματα ἑτέρας οἰκίας του, εἰς ἣν ὁ ἀείμνηστος διέμενεν, ἀξίας 10.000 δρχ. περίπου.

Ὑπεχρέωσεν ἐπίσης τοὺς πέντε ἑτέρους κληρονόμους του, νὰ προσφέρουν ἀπὸ 8.000 ἑκαστος διὰ τὸν ἱ. Ναὸν Ἀγίας Φιλοθέης.

Εἶθε νὰ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμα τοῦ ἀειμνήστου Γεωρ. Κοβάκη πάντες οἱ χριστιανοί, διότι ἡ ἔμπρακτος ἐφαρμογὴ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ ἀποδεικνύει τὸν βαθμὸν τῆς ἠθικῆς ἀξίας ἐκάστου.

Ἐὰν ὁ παρέχων «ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος», δὲν χάνῃ τὸν μισθὸν του ἀπὸ τὸν Θεόν, πολλῶ μᾶλλον ὁ ἀλησιμόνητος Γεώργ. Κοβάκης θὰ λάβῃ «πολὺν μισθὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς» διὰ τὴν μεγάλην του δωρεάν καὶ προσφορὰν εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα.

Ὁ «πλούσιος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» Θεὸς ἅς ἀνταποδώσῃ αὐτῷ κατὰ τὴν ἀγαθὴν του προαίρεσιν καὶ τὴν φιλεύσπλαχρον γνώμην του, ἥτις τὸν ἤγαγεν εἰς πράξεις χριστιανικὰς, ἀξίας θαυμασμοῦ καὶ μιμήσεως!

Παρακαλοῦνται ὅθεν θερμῶς ὅλοι οἱ κληρικοὶ μας νὰ γράψουν εἰς τὰ δῖπτοχά των τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων τούτων δωρητῶν, ΓΕΩΡΓΙΟΥ καὶ ΕΛΕΝΗΣ καὶ νὰ μνημονεύουν πάντοτε αὐτά.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Μέσω Παρθενίου Κοντογεώργου ἐφημερίου Ἐδαγγελιστρίας τοῦ παραρτήματος Στυλίδος.

Σοφία Ἀναστασίου	50
Ἑλένη Καλύβα	50
Πόπη Φρεῦτα	100
Διάφοροι ἄλλοι	105
Βασίλειος Τσάρος	70
Διάφοροι Κυρία	40
Δ. Σ.	50
Ἑλένη Χατζοπούλου	50
Παναγιώτης Πολυζῶης	50
Ἱερ. Παρθένιος Κοντογιώργος	100
	665

Μέσω Οἴκου, Στυλ. Μουσᾶ ἐφημερίου Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης

Χρῖστος Μπαρκιλῆς	200
Γεώργιος Μαυρομάτης	50
Ἑλένη Ἀλεξανδρῆ	100
Ἡλίας Νικολόπουλος	100
Κυρ. Ἀνώνυμος	50
Ἀριστοκλῆς Κοντόπουλος	50
Ζαχαρίας Κίριτζας	100
Ἰωάννης Ζήφτης	50
Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου	50
Μοναχὴ Μαρ. Μακρίδου	200
Κωνσταντῖνος Κουντουρόπουλος	100
Δέσποινα Κοσσαρά	150
Ἰωάννης Χαλβατζῆς	100
Πασχάλης Κουλακίτης	300
Ἀνώνυμος	100
Βαῖα Ματαροπούλου	200
Ἐλευθερία Μαραγκουλίδου	100
Χρυσάνθη Ἀντωνίου	50
Πολυξένη Κουλούσκα	30
Αἰκατερίνη Σταυροπούλου	100
Ἀναστασία Δημητσάκη	150
Π' Στυλ. Μουσᾶς	500
Δέσποινα Ράφτσια	40
Θεοδοσία Καραμανλῆ	1,000
Μοναχὴ Ξένη	100
Αἰκατερίνη Βουτσαδά	50
Ἰωάννα Γιαννοπούλου	100
Ἀσπασία Δήμητρα	200
Ἐδαγγελία Νικολαΐδου	500
Φεβρωνία Πάντοια	200
Ἑλένη Τρόφινα	500
Ἑλένη Λιβεριάτου	500
Ἀνώνυμος Κυρία	70
Γεώργ. Καραγιάννης	200
Ἀνώνυμος	100
ἀπὸ Δισκοφορίαν	1,300
Φανή Σορολίδου	50
Χρυσάνθη Γραμμενίδου	50
Μαρία Κοσιάτου	50
Μαγδαληνὴ Τσακίρη	60
Γεώργιος Μουστακας	100
Βασίλειος Τραπελάς	50
Μιχαήλ Αἰδονᾶς	100

Εἰς μεταφορὰν

Ἐκ μεταφορᾶς		Ἀθανάσιος Γιαζατζῆς	50
Δημήτριος Παπαγεωργίου	50	Μαγδαλινὴ Καραουλάνη	100
Ἀθανάσιος Μαστοροῦδης	50		550
Ἀνώνυμος	1,000	Σύνολον	11,465
Μηλιτιάδης Ματζίσης	50	Ἐκ προηγουμένων	200,798
Βασίλειος Ματζίσης	50	Γενικὸν Σύνολον	212,263
Βασίλειος Γουγοντισᾶς	50		
	10,065	ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ	

Περὶ μετανοίας

«*Εγὼ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι σὺ δὲ μνησθήτι, καὶ κριθῶμεν.*»

Δὲν ὑπάρχουν γλυκύτεραι στιγμαὶ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν ἀπὸ τὰς στιγμὰς τῆς συναισθήσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀδελιότητος καὶ ἀδυναμίας. Κατὰ τὰς ἱερὰς ταύτας στιγμὰς, ἡ θεία χάρις ἐπισκιάζει τὸν εἰλικρινῶς μετανοοῦντα καὶ τοῦ ἐμβάλλει ἐν τῷ νοῦ σκέψεις ἀγαθὰς, μεταθέτουσα τὸν νοῦν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ ἀγαθόν.

Ἡ μετάνοια ἐλαφρύνει τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὸ βά-

Μέσω κ. Δημ. Μαυρογιάννη	
Παράρτημα Στυλίδος	500
Ἱερο. Μονή.... (κ. Κουντούλης)	50
Σταυροῦλα Λάσκαρη	100
Χρῖστος Τσολάκης	50
Ἑλισσάβετ Παπαϊωάννου	50
A. M.	100
	850
Μέσω Ἑπαμ. Πριμόλη	
Στυλιανὴ Σπυροῦδη	150
Ἀστέριος Γαρυφάλλου	200
Ἡλίας Γαλανόπουλος	50

Ο ὡς ἄνω Ἱερὸς Ναὸς τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ—Ἀχαρνῶν (Μενιδίου) Ἀττικῆς, ἐντὸς οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως 1000 τ.π., ἐξωρήθη διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως εἰς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἄγωνα, ὑπὸ τῆς εὐλαβεστάτης Μοναχῆς Θέκλας (Ἑλένης Βερτζέκου). Ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» συγχαίρομεν ὀλοφύχως τὴν ὡς ἄνω δωρήτριά, ἥς τὸ μνημόσυνον θά μὲναι αἰώνιον.

Ὁμοίως συγχαίρομεν καὶ τὸν ἐφημέριον Πρωτοσύγκελον Θεόφιλον Τσίρμπαν καὶ ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Μενιδίου, οἵτινες μετὰ τοῦ δραστηρίου Προέδρου αὐτῶν κ. Δημ. Ντίζου, συνέβαλον τὰ μέγιστα διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ περικαλλοῦς τούτου ἱεροῦ Ναοῦ.

ρος τῆς ἁμαρτίας, ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὸ δυσβάστακτον φορτίον τῆς ἀπογνώσεως καὶ τῆς ἀθυμίας, δίδει πτερὰ εἰς τὸν γηϊνὸς μετανοοῦντα.

«Οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι» διὰ τῆς μετανοίας εὐρίσκουν γαλήνην συνειδήσεως καὶ αἰσθάνονται ἐν ἑαυτοῖς τὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τοῦ πνεύματος, τὴν ὁποῖαν οὐδὲν ὕλικόν ἀγαθὸν δύναται νὰ χάριση εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἐὰν «χαρὰ γίνεται ἐν τῷ Οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι», πνευματικὴ χαρὰ παρομοίως μεγάλη ὑφίσταται καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ μετανοοῦντος ἁμαρτωλοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς κατανύξεως, τῶν ἀλαλήλων στεναγμῶν τῆς καρδίας καὶ τοῦ χαροποιῦ πένθους ἄρχεται νὰ «γεύεται τῆς χρησιμότητος τοῦ Κυρίου» καὶ νὰ δοκιμάζῃ ἀπὸ τῆς παρούσης ζωῆς προγευστικῶς τὴν ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχουσαν ἀπόλυτον μακαριότητα καὶ ἀνεκλάλητον εὐδαιμονίαν.

Ἄς μὴ ἀπελπίζονται λοιπὸν καὶ ἄς μὴ περιπίπτωσιν εἰς ἀθυμίαν, ὅσοι τὸν χιτῶνα τοῦ Βαπτίσματος ἐρρύπωσαν, ὅσοι τὴν καθαρότητα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἀπώλεσαν, ἀλλ' ἄς ἀνανήψωσι καὶ ἄς λάβωσι θάρρος ἀπὸ τὰ θεῖα ἐκεῖνα ρήματα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ:

«Οὐ χρεῖαν ἔχουσι οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες μάθετε τί ἐστὶν ἔλσον θέλω καὶ οὐ θυσίαν. Οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν» (Ματθ. Θ. 12 - 13) καὶ πάλιν: «Ἄεϋτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐερέσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν».

Ἄς ζηλώσωμεν πάντες τὴν μετάνοιαν, ἥτις βελ

τιώνει τὸν ἄνθρωπον ἠθικῶς καὶ τὸν εἰσάγει εἰς μίαν ἀνωτέραν πνευματικὴν ζωὴν.

Ἄς λάβωμεν ὑπ' ὄψει μας, ὅτι αὕτη εἶναι πηγὴ χάριτος ἀνεξάντλητος καὶ ἐν μέσῳ πρὸς σωτηρίαν εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς πιστοῦ.

Δι' αὐτῆς ὁ πιστὸς καθαρίζεται ἀπὸ παντὸς ρύπου ἁμαρτίας, ἀναγεννᾶται καὶ ἐνισχύεται εἰς τὸν κατὰ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν σκανδάλων ἀγῶνα.

Ἄς προσπαθῶμεν, ὅθεν, νὰ ζῶμεν πάντοτε ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει, ὅπως τύχωμεν ἐλέους παρὰ τοῦ Θεοῦ, διότι κατὰ τὸν θεῖον Χρυσόστομον: «Οὐκ ἔστιν οὐδὲν εἴτερον φάρμακον τοιοῦτον πρὸς τὴν τῶν ἁμαρτημάτων ἀναίρεσιν, ὥς ἡ ἐξομολόγησις αὐτῶν, ἡ συνεχὴς ἀνάμνησις καὶ ἡ διηνεκὴς αὐτῶν κατηγορία».

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησαν ἐσχάτως τὰ ἑξῆς ἐνδιαφέροντα καὶ πνευματικοῦ περιεχομένου ἠθικοδιδασκτικὰ πονήματα ὑπὸ τὸν τίτλον 1) «Τι εἶναι ἡ Ὁρθόδοξία καὶ τι εἶναι ὁ Παπισμὸς τοῦ γνωστοῦ ἀγιογράφου καὶ λογοτέχνου κ. Φωτίου Κόντογλου καὶ 2) ὁ Παπᾶ—Νικόλας, Πλανᾶς (ἦτοι βίος καὶ πολιτεία τοῦ Παπᾶ—Νικόλα Πλανᾶ, συγγραφεὶς παρὰ τῆς μαθητείας αὐτοῦ Μάρθας Μοναχῆς). Συνιστῶμεν ἐκθύμως τὰ ὡς ἄνω βιβλία εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φωνῆς Ὁρθοδόξιας».

—Μόλις ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡλία Μοναχοῦ τιλοφορούμενον βιβλίον «ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ» περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν Ἑθνῶν καὶ περὶ συντελείας τοῦ Κόσμου βιβλίον ψυχοφελέστατον καὶ συγκλονιστικόν διὰ τὰ μέλλοντα συμβαίνειν. Τιμᾶται δρχ. 10.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρου βιβλίου διέθεσεν ὁ ἐκδότης πενήκοντα τεττάρη ὑπὲρ τοῦ οἰκοτροφείου καὶ πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα μας ὁδὸς Κάνιγγος 32.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὸν μεγαλοπρεπεῖ ἑορτασμὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Εὐαγγελιστρίας Καραβά, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Σαλαμῖνος κ. κ. Γερωντίου.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Λόγος πρὸς ἐυπεσόντα Θεόδωρον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διότι ἐὰν μὲν ἀπὸ πάθος προήρχετο ἡ ἐναντίον μας ὁργὴ τοῦ Θεοῦ, εὐλόγως θὰ ἀπηλπίζετο τις, ἐπειδὴ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ σβέσῃ τὴν φλόγα τοῦ θείου θυμοῦ, τὴν ὁποίαν διὰ τόσων ἡναψεν ἁμαρτημάτων. Ἐπειδὴ δὲ ἀνευ πάθους εἶναι ἡ θεότης, καὶ ἐὰν κολάζῃ καὶ ἐὰν τιμωρῇ δὲν κάμνει τοῦτο μετ' ὀργῆς, ἀλλὰ μετ' ἀπολύτης κηδεμονίας καὶ φιλανθρωπίας, διὰ τοῦτο πάρα πολὺ θάρρος πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ πεποίθησιν εἰς τῆς μετανοίας τὴν δύναμιν. Διότι ἐναντίον τῶν ἁμαρτανόντων πρὸς αὐτὸν δὲν συνειθίζει ὁ Θεὸς χάριν τοῦ ἑαυτοῦ σου νὰ ἀντεπεξέρχεται. Ἐπειδὴ εἰς τὴν φύσιν ἐκείνου καμία βλάβη δὲν μεταδίδεται ἐκ τῆς ἰδικῆς μας ἀνομιᾶς, ἀλλὰ μᾶς τιμωρεῖ πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν ἀποβλέπων, καὶ διὰ νὰ μὴ διαστραφῶμεν χειρότερα, συνειθίζοντες νὰ καταφρονῶμεν αὐτὸν καὶ νὰ τὸν παραβλέπωμεν. Διότι καθὼς ὅστις θέτει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐκτὸς τοῦ φωτός, τὸ μὲν φῶς διόλου δὲν ζημιώνει, τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὅμως τὰ μέγιστα βλάπτει, ὅταν ἐντὸς τοῦ σκότους κατακλεισθῇ, τοιοῦτοτρόπως καὶ ὅστις ἐστὶν ἐνέστις τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ νὰ καταφρονῇ, ἐκείνην μὲν διόλου δὲν βλάπτει, εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὅμως τὴν μεγίστην προξενεῖ βλάβην. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς φοβερίζει ἡμᾶς διὰ τῶν τιμωριῶν, καὶ μᾶς ἐπιφέρει πολλάκις αὐτάς, ὅχι διὰ νὰ ἐκδικήσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ, ἀλλὰ διὰ νὰ μᾶς σύρῃ πρὸς τὸν ἑαυτὸν τοῦ. Διότι καὶ ὁ ἱατρός, ὅταν τὸν ὑβρίζουν οἱ ἀσθενεῖς, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τὴν μέθην παραπατοῦσι, δὲν αἰσθάνεται μὲν πόνον, οὐδὲ ἐρεθίζεται ἀλλ' ἀπεναντίας κάμνει πάντα καὶ ἐνεργεῖ διὰ νὰ παύσῃσι τοὶ αὐτὰς ἀσχημίας νὰ πράττωσιν ἐκείνοι οὐχὶ διὰ τὸ ἰδικόν τοῦ συμφέρον, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκείνων ὠφέλειαν καὶ ἂν οἱ μέθυσοι αὐτοὶ ἐπιδείξωσι μικρὸν σημεῖον, ὅτι φρονιμεύουσι καὶ ἔρχονται εἰς τὸν ἑαυτὸν τῶν χαίρει καὶ εὐφραίνεται καὶ πολὺ προθυμότερον τὰ φάρμακα ἐπιδέτει, ὅχι διὰ νὰ τοὺς ἐκδικήσῃ διὰ τὰς πρὶν ἀσχημίας καὶ ὑβρεῖς τῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ τοὺς ὠφελήσῃ περισσότερον καὶ εἰς καθαρὰν καὶ πλήρη ὑγίαν νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ. Τοιοῦτοτρόπως καὶ ὁ Θεός, ὅταν εἰς τὴν ἐσχάτην μανίαν καταντήσωμεν ἐνεκα τῆς ἁμαρτίας καὶ περιὑβρίζωμεν καὶ καταπατήσωμεν τὸν νόμον, ὅχι ὅπως μᾶς ἐκδικήσῃ διὰ τὸν πρότερον βίον μας, ἀλλὰ διότι νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν νόσον τῆς ἁμαρτίας θέλει, ὅλα καὶ λέγει καὶ κάμνει.

Καὶ τοῦτο δύναται τις καὶ ὁρθῶς συλλογιζόμενος καλῶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ.

Ἐὰν δὲ τις ἐναντίαν πρὸς ἡμᾶς γνώμην ἔχῃ ὡς πρὸς ταῦτα, ἡμεῖς θὰ ἐπικαλεσθῶμεν καὶ τὰ θεία λόγια, διὰ νὰ βεβαιώσωμεν ἀσφαλῶς ὅσα ἀνωτέρω εἴπομεν. Διότι ποῖος, εἰπέ μοι, μικρότερος ἔχει γίνοι ἀπὸ τὸν βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων Ναβουχοδο νόσορα; ὅστις ἀφ' οὗ τόσον λαμπρὰν πείραν τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως ἔλαβεν, ὥστε τὸν προφῆτην αὐτοῦ Δα- νιὴλ νὰ προσκυνήσῃ, καὶ νὰ διατάξῃ αὐτὸν νὰ κάμῃ

σπονδὰς μετ' αὐτῶν καὶ θεῶν, πάλιν εἰς τὴν προτέραν ὑπερηφάνειαν κατήντησε, καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας, οἵτινες δὲν τὸν προετίμησαν ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, ἔδεσε καὶ εἰς τὴν κάμινον ἐνέβαλεν. Ἄλλ' ὅμως αὐτόν, τὸν τόσον σκληρὸν καὶ ἀσεβῆ καὶ ὅστις ἦτο θηρίον, μάλ- λον ἢ ἄνθρωπος εἰς μετάνοιαν τὸν προσκαλεῖ, καὶ δίδει εἰς αὐτόν καὶ ἄλλας ἀφορμὰς διὰ νὰ μεταβληθῇ πρῶτον μὲν αὐτὸ τὸ θαῦμα τὸ ὁποῖον εἶχε γείνει ἐν τῇ καμίνῳ κατόπιν δὲ τὴν ὁπτασίαν, τὴν ὁποίαν εἶδε μὲν ὁ βασιλεὺς, ἐξήγησε δὲ ὁ Δανιὴλ, ὁπτασίαν ἱσ- νὴν καὶ λιθίνην νὰ κλονίσῃ ψυχὴν καὶ πρὸς τούτοις εἰς τὴν διὰ τῶν πραγμάτων συμβουλὴν καὶ αὐτὸς ὁ προφῆτης προσέδεσε τὴν συμβουλὴν τὴν ἰδικήν του, λέγων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Πρωτοπόρος εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἡ Κοινότης τῶν ΣΕΡΡΩΝ πάντα ποιεῖ εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν.

Οὕτω κατ' αὐτὰς συνελθόντα τὰ μέλη αὐτῆς ἐξέλεξαν τὸ νέον Διοικητικὸν συμβούλιόν της, τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη εἰς σῶμα ὡς ἀκολούθως :

- 1) Πρόεδρος Ἰωάννης Ἡλιάδης
- 2) Ἀντιπρόεδρος Ἐμμ. Δασκαλάκης
- 3) Γ. Γραμματεὺς Σεραφεῖμ Ἀθανασίου
- 4) Ταμίας Θωμᾶς Σάρκος
- 5) Σύμβουλοι Ἀλέξανδρος Παναγιωτίδης
- 6) » Θωμᾶς Παπαθωμᾶς
- 7) » Ἰωάννης Μπαρακλῆς
- 8) » Νικόλαος Λυγερινός

Εὐχόμεθα εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξ ὕψους φώτισιν καὶ ἐνίσχυσιν καὶ πᾶσαν πνευματικὴν προκοπὴν καὶ ἐπί- δοσιν, πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»,

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΟΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628-280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
ὑπεύθυνος Συντάξεως Γεώργιος Κόττης
Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι 147

ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 Ἀθῆναι

❧

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δραχμὰς 15.—
» Ἐτησίᾳ » 30.—
Ἐξωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δολλάρια 2
» Ἐτησίᾳ » 4
Τιμὴ Φύλλου δραχ. 1

Σεχονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΙΣΧΟΣ!

Πᾶς ἀνέχεται, ἀποροῦμεν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Μητροπολίτης τοῦ Ἑλλαδικοῦ κλίματος νὰ συμπορευῇ καὶ νὰ συλλειτουργῇ μετὰ Λατίνων κληρικῶν εἰς καθολικὸν ναὸν ξένης πρωτευούσης; (ὡς τοῦτο ἀναγράφεται ἐν τῷ «Ἑλληνικῷ Βορῶ» Θεσσαλονίκης 1—4—65).

Δὲν ἀπαγορεύεται ρητῶς καὶ κτηγορηματικῶς ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων ἡ συμπορευσις καὶ συλλειτουργία μετὰ αἱρετικῶν; Πῶς λοιπὸν ἡ ὅλη αὐστηρότης τῶν Συνοδικῶν ἐξαντλεῖται διὰ τὸν γνωστὸν ἱεροκῆρυκα Ἀδγουστίνον Καντιώτην καὶ δὲν ἐξαντλεῖται καὶ δι' ἐκείνους, οἵτινες διαπράττουν ἀνεπανόρθωτα σφάλματα ἐπὶ τοῦ ὑψίστου καὶ ἀξιολογοτάτου θématos τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ λατρείας, ὡς εἶναι «αἱ συλλειτουργίαι» μετὰ Φράγκους;

Ποῦ ἡ ἐφαρμογὴ ὑπὸ τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ «ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με;» ποῦ ὁ ἱερός καὶ θεῖος καὶ ἡφαιστειώδης ζῆλος ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἀγίας, πολυπαθοῦς καὶ μαρτυρικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας;

Λυπούμεθα ὀλοφύχως διὰ τὸ ἀξιοθρήνητον κατάντημα αὐτὸ ἐκείνων, οἵτινες ἡγοῦνται πνευματικῶς τοῦ «πιστοῦ λαοῦ» τοῦ Κυρίου.

Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, οἱ ὁπαδοὶ τοῦ πατρὸς ἡμετέρου φρυκτωροῦν ἀγρύπνως ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ διασαλπίζουν στεντορεῖα τῇ φωνῇ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὸ «Φύλακες γρηγορεῖτε».

Οὐδέποτε θὰ ὑποχωρήσωμεν καὶ θὰ παύσωμεν νὰ ἐλέγχωμεν τοιαύτας ἀντικανονικὰς καὶ προδοτικὰς τῆς πίστεως ἐνεργείας, αἵτινες μαρτυροῦν ἑλλειψὶν εἰλικρινοῦς εὐσεβείας καὶ πίστεως καὶ παρέχουν τὴν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν, ὅτι οἱ ποιμαίνοντες «τὰ λογικὰ πρόβατα» τοῦ Χριστοῦ παρεξέκλιναν τοῦ θρησκευτοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐρωτοτροποῦν ἀσυγγνώστως πρὸς τὴν Δύσιν, ἣτις ὑπούλως καὶ κατὰ χθονίως ἐπιδιώκει νὰ ὑποτάξῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ἄς λάβουν ταῦτα κατὰ νοῦν οἱ ποιμαίνοντες ἃ τέχνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διότι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ τιμωρὶς τοῦ Θεοῦ ὁγῇ πρὸς πάντα κακόδοξον καὶ προδότην τῆς πίστεως καὶ ὑπονομευτὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ εὐσεβῶν τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεων!

Βεβήλωσις τῶν ἱερῶν καὶ δαίων

Μέγιστος σάλος ἡγέρθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ ἐνὶν Ἐφημερίδων, θρησκευτικῶν Σωματείων καὶ διανοουμένων τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος, ἐνεκα ὅττις ἀσεβῶς κινηματογραφικῆς ταινίας «Ζορμπὰς Ἑλλήνας», ἣτις τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐσκανδάλισε μέγα μέρος τοῦ πιστοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Εἶναι ἀκατανόητον, πῶς λαμβάνεται ἡ ἀδεια ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων παραγόντων διὰ τὴν προβολὴν τοιούτων ἀπαισίων ταινιῶν, προσβαλλουσῶν

καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν ἀξιοπρέπειαν.

Ἄς λάβωσι τέλος πάντων τὰ μέτρα τῶν οἱ ἀρμοδίιοι ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω κοινωνικῶν προβλημάτων διὰ τὴν πρόληψιν τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ ὀλοῦν αὐξανομένου κακοῦ, ὅπερ δεῖν ὅπωςδὴποτε νὰ διορθωθῇ.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἃς ἀναμένωμεν ἐτι περισσότερα δεινὰ, ὡς ἐκδήλωσιν τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, «Ὁν καθ' ἐκάστην παροργίζομεν διὰ τῶν ἔργων τῆς ἀνομίας καὶ τῆς ἠθικῆς διασθορᾶς.

Οἱ φοβεροὶ σεισμοὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἃς μᾶς συνετίσουν, ἀφοῦ δὲν μᾶς συνετίζουν αἱ δαψιλεῖς δωρεαὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς!

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Καρδινάλιου Μπέα πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Ἐκπλήσσεται ἐκπλήξιν μεγίστην καὶ λυπεῖται ὀλοκαρδίως πᾶς γνησίως ἀγαπῶν τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐκ τῶν αὐθαιρέτων καὶ ἀντικανονικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου, ὅστις γοργῶ βήματι βαίνει πρὸς τὴν «Ἐνώσιν» ἢ «Ἐνότηταν» τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ καὶ νομίμου ἤτο ἡ ἀνταλλαγὴ ἀσπασμοῦ εἰρήνης μετὰ τὸν αἱρετικὸν Καρδινάλιον; ἤτο ἐπίσης ὀρθὴ νομοκανονικῶς ἡ εὐλογία τῶν πιστῶν ὑπὸ τοῦ Μπέα; ἐν τινι δὲ δικαιώματι ἀποκαλεῖ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τὸν Πάπαν «Ἀγιώτατον ἐν Χριστῷ ἀδελφόν»;

Πᾶσαι αἱ ἐνεργεῖαι καὶ τὰ διαβήματα τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου εἶναι ἀντικανονικὰ καὶ ἀνεπίτρεπτα καὶ ἀντιβαίνοντα παντελῶς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Νομοκανονικοῦ Δικαίου ἐντελλόμενα.

Εἴθε ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος νὰ φωτίσῃ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀντὶ πινακίου φακῆς ἀπεμπολήσῃ τὴν ἀγίαν Ὁρθοδοξίαν εἰς τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς, διότι ὁ «πιστὸς λαὸς» τοῦ Κυρίου εἶναι ἕτοιμος καὶ τὸ αἷμα του νὰ χύσῃ ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς Ἰδεολογίας ἐκείνης, ἣτις καλεῖται Ὁρθοδοξία.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τὴν 1)14 Μαΐου πανηγυρίζει δι' Ἀρχιερατικῆς ἀγρυπνίας ἡ Ἱ. Μονὴ τοῦ Σεβ. Ἁγίου Διαυλείας κ. κ. Ἀκακίου, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων Ὁσιομαρτύρων Ἀκακίου, Ἰγνατίου καὶ Εὐθυμίου.

Τὴν 15)28 Μαΐου πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς τοῦ Ἁγ. Ἀχιλλίου—Κούβας δι' Ἀρχιερατικῆς Χοροστασίας.

Συγκοιν. Λεωφ. Ἁγ. Ἀρτεμίου. Στάσις Ἁγ. Ἀρτέμιος.